

ISSN 2522-1116

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**науково-практичної конференції з міжнародною участю
молодих вчених та студентів**

**«Актуальні питання сучасної медицини і
фармації - 2021»**

15 – 16 квітня 2021 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2021

УДК: 61
А43

Конференцію зареєстровано в Укр ІНТЕІ (посвідчення № 163 від 12.02.2021).

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету: проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови: проф. Туманський В.О., проф. Беленічев І.Ф.

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Павлов С.В., доц. Лур'є К.І., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф., доц. Шишкін М.А., д.біол.н., проф. Разнатовська О.М., ст.викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат: ас. Данукало М.В., ст.викл. Борсук С.О.

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю молодих вчених та студентів «Актуальні питання сучасної медицини і фармації – 2021» (Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя, 15 – 16 квітня 2021 р.). – Запоріжжя: ЗДМУ, 2021. – 202с.

ISSN 2522-1116

Запорізький державний медичний
університет, 2021.

У 9 випадках спостерігали суїцидальні спроби, 2 хворих демонстрували їх неодноразово. Вибір способів самогубства був зумовлений такими складовими: уявлення про летальність; культуральні та релігійні поняття; гостроту пресуїциду; поважність намірів; особливості навколишнього при реалізації спроби. Способи представлені наступним чином: отруєння (5 хворих) різними ліками (переважно антиконвульсантами та антидепресантами); самоповішення (2 пацієнта), само порізи (2 хворих). У останньому випадку міркували про демонстративно – шантажну поведінку, але діагностику та лікування проводили як справжнього суїциду, бо недооцінка статусу могла привести до завершеної спроби. У всіх хворих клінічно діагностовано дисфорії з класичними пароксизмальними проявами та наявними вегетативними компонентами. Скарги на безсоння та головні болі зберігались після дисфорій та призводили до додаткового самостійного прийняття ліків, зневіри до лікарів та зловживання алкоголем.

Висновки: Суїцидальна поведінка є мультифакторіальною, що включає психогенні, соціальні складові з перевагою афективних та особистісних клінічних проявів епілептичної хвороби.

ЗМІНИ КАЛЬЦІЄВОГО ГОМЕОСТАЗУ У ПАЦІЄНТІВ З ХП II ТА III СТАДІЙ

Ромалійська О.В.

Науковий керівник: д. мед. н., доц. Демченко А.В.

Кафедра сімейної медицини, терапії, кардіології та неврології

Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження: дослідити зміни концентрації іонізованого кальцію (iCa) у сироватці крові та мінеральну щільність кісткової тканини (МЩКТ) у пацієнтів з ХП II та III стадій.

Матеріали і методи: обстежено 57 пацієнтів з хворобою Паркінсона II (n=29) та III (n=28) стадії (чоловіків 26, жінок 31) середній вік яких склав 67,12±4,05 років. 15 осіб, які не мали клінічних ознак екстрапірамідних захворювань, з середнім віком 65,13±4,12 (чоловіків 5, жінок 10) склали групу контролю. Рівень і Сасироватки крові визначали спектрофотометричним методом (аналізатор біохімічний Accent-200, Польща), МЩКТ оцінювали за допомогою ультразвукової денситометрії та визначення T-індексу (ультразвуковий денситометр Sunlight Omnisense 7000, Ізраїль). Нормальні показники T>-1.

Результати: зменшення концентрації iCa визначено у 17% осіб з ХП II, та 14% осіб з ХП III. Зменшення щільності кісткової тканини за даними ультразвукової денситометрії визначено у 5 чоловіків та 16 жінок з ХП II (72% випадків), 7 чоловіків та 12 жінок з ХП III (67% випадків), 3 чоловіків та 7 жінок з групи контролю (66% випадків). Показник T-індексу у пацієнтів з ХП становив: у чоловіків з ХП – 2,37±2,07, у чоловіків з групи контролю – 0,4±1,74; у жінок з ХП – 2,53±2,17, у контрольній групі – 1,29±2,06. Виявлений слабкий кореляційний зв'язок між віком та рівнем iCa в групі пацієнтів з ХП, незалежно від статі та стадії хвороби. Виявлений помірний кореляційний зв'язок між статтю та МЩКТ у пацієнтів з ХП, незалежно від стадії хвороби, концентрації iCa та віку.

Висновки: вірогідних відмінностей за рівнем iCa у групах з ХП II та ХП III не було. Рівень iCa, стадія хвороби та вік не впливали на МЩКТ у пацієнтів з ХП. МЩКТ за даними ультразвукової денситометрії нижче у пацієнтів з ХП, незалежно від статі.

THE EFFECTIVENESS OF EARLY REHABILITATION IN PATIENTS WITH FACIAL PALSY

Runcheva K. A.,

Scientific supervisor: MD, PhD, DSc, prof. Kozyolkina O.A.,

Department of Nervous Diseases

Zaporizhzhia State Medical University

Facial palsy (FP) is one of the most common pathology of the cranial nerves. FP causes high medical and social maladaptation and disorders of the psycho-emotional sphere.

Objective. To evaluate the effectiveness of complex therapeutic measures on the dynamics of recovery processes in patients with facial nerve neuropathy depending on the date of onset of rehabilitation.

Methods. The survey was performed for 80 patients with FP: 48 men and 32 women. The average patients age was 43.44 ± 5.5 years. Patients were divided into two groups. The first one contained patients who began a course of rehabilitation immediately after the acute period (10-14 days after facial paralyze onset), (n=49, average age 44.5 ± 6.5) and the second one who began rehabilitation after 20 days from the FP onset (n=31, average age 41.3 ± 3.2). To assess the facial rehabilitation

effectiveness the lagophthalmos and dental formula dynamics were studied. Pirson's nonparametric criterion χ^2 was applied.

Results. After the rehabilitation activities in the first group, 5 patients (11,1 %) experienced total regression of lagophthalmos, 34 (75.6%) had eyelashes symptom, and 6 of them had unchanged lagophthalmos. In the second group of patients complete regression of lagophthalmos was observed 3 (10.0%) patients, eyelashes symptom was observed 9 (30.0%) and no changed lagophthalmos was indicated in 18 (60.0%), $\chi^2 = 18.786$, $p < 0,01$. Changes in dental formula were the following. 23 patients (51.1%) of the first group had 3-4 visible teeth, 1-2 teeth were visible in 13 (28.9%) of the group, 0-1 teeth - in 4 (8.9%), 0-0.5 teeth – in 5 (11.1%). In the second group the figures differed: 3-4 teeth were observed in 5 patients (17.9 %), 1-2 teeth – in 5(17.9 %), 0-1 teeth – in 10 (35.7 %), 0-0.5 teeth – in 8 (28.6 %) ($\chi^2 = 15,259$; $p < 0.02$). Significant improvement of symptoms was detected in 30 patients (61.2%) of the first group compared to the second group – only 8 (25.8%) from the the second group ($\chi^2 = 9.551$, $p < 0.02$).

Conclusion. FP patients, who underwent rehabilitation measures immediately after the acute period had more positive dynamics of the recovery process.

ВПЛИВ РІВНЯ ТРИВОЖНОСТІ НА СТУДЕНТІВ ВИШУ

Стець В.Р.

Наукові керівники: доц. Пацера М.В., ас. Товма А.В.

Кафедра пропедевтики дитячих хвороб
Запорізький національний університет

Мета дослідження: визначити рівень особистісної та ситуативної тривожності у студентів вишу.

Матеріали і методи: в опитуванні приймали участь 37 студентів віком 18-23 роки. Використовували платформу GoogleForms і «Шкалу тривоги Спілбергера-Ханіна». Опитувальник складався із 40 питань стосовно ситуативної і особистісної тривожності. Для виконання цієї методики учасникам було надіслано таблицю з питаннями та варіантами відповідей, які мали шкальну оцінку. Анкета дозволила оцінити рівень особистісної тривожності, тобто риси характеру, яка демонструє придбану поведінкову позицію людини щодо сприйняття об'єктивно безпечних обставин хибно погрожуючими. Ситуативна тривожність характеризує суб'єктивні емоції напруги, занепокоєння, нервозності на момент опитування. Цей стан виникає як емоційна реакція на стресову ситуацію, може бути різним за інтенсивністю та змінним у часі.

Результати оцінювали за сумою балів від 20 до 80 балів. Низька тривожність розцінювалася за сумою до 30 балів; помірна від 31 до 45 балів і висока – 46 балів і вище. Отримані результати показали серед 37 (100%) респондентів низьку реактивну тривожність у 2 (5,5%) осіб, помірну – у 18 (48,5%) і високу – у 17 (46%) осіб відповідно. Помірна особистісна тривожність мала прояви у 15 (41%) і висока особистісна тривожність у 22 (59%) студентів.

Висновки: Велика кількість студентів з помірним та високим рівнями особистісної та ситуативної тривожності вимагають від викладачів вишу пильної уваги. В процесі тривалого і напруженого навчання у виші тривожність, як риса характеру, може поступово викликати психологічні відхилення у поведінці, а також поступово перетворюватися на психосоматичні захворювання. Переживання респондентами емоційного напруження і занепокоєння під час анкетування вказує на їх підвищену ситуативну тривожність. Це також відображає їх стресовий стан, який може бути різним за інтенсивністю і тривалістю дії, що має негативний відбиток на успішності студента, його настрої і стані здоров'я в цілому.

ВПЛИВ ВЕГЕТАТИВНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ НА УСПІШНІСТЬ НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ

Тесленко А.О.

Науковий керівник: к.мед.н Бокатуєва В.В.

Кафедра неврології, психіатрії, наркології та медичної психології
Харківський національний університет ім. В.Н.Каразіна

Мета. Дослідити зв'язок між домінуючим видом вегетативної регуляції та академічною успішністю студентів.

Матеріали та методи. Було вивчено показники пульсу та артеріального тиску у 51 студента (26 – хлопці, 25 – дівчата). Переважаючий відділ ВНС встановлювали завдяки вегетативному індексу Кердо, що є показником співвідношення збудження симпатичної (СНС) та